

Francesc, un bon comunicador

► En els seus primers mesos de pontificat, amb gestos i paraules, el Papa s'ha manifestat com un bon comunicador. Ho diuen els experts. Tant és així que s'ha convertit, sense voler-ho, en la personalitat més influent d'internet el 2013. La clau, segons assenyalen els experts, rau en l'autenticitat.

Proximitat, sinceritat, convicció, espontaneïtat, simpatia... són algunes de les virtuts que l'han catapultat com el millor comunicador de l'any 2013. Així ho mostra aquesta foto, que publiquem en la vigília d'una festa tan assenyalada per als infants com ho és l'adoració dels Reis Mags.

GLOSSA

És com Jesús ho va fer

En Pere el van batejar uns mesos després de néixer. Més tard, arribada l'edat habitual, el van inscriure a la catequesi de primera comunió. Entre un i altre moment, ningú no li ensenyà el nostre ni cap altra pregària; tampoc no escoltà, en l'àmbit familiar, gaires explicacions sobre Déu. La participació en l'eucaristia quedà reduïda a algunes celebracions familiars escadusseres. El seu bagatge era el que havia après i viscut a l'escola, sense referències personals explícites en les persones més properes.

Es va prendre les sessions setmanals de catequesi amb interès creixent. El catequista va explicar la Passió, Mort i Resurrecció de Jesús. Unes setmanes després, els catequistes convidaren les famílies a participar en l'eucaristia familiar que se celebrava a la parròquia. En Pere i la seva família hi anaren, i ell seguia la celebració amb molta atenció. Després de la consagració, el catequista va veure com unes llàgrimes s'escapaven dels ulls de l'infant, sense escarafalls, silenciosament. S'apropà amb discreció i, en veu baixa, li preguntà: «Que no et trobes bé? Et passa alguna cosa?» L'infant respongué amb la mateixa discreció: «Has vist? És el mateix que Jesús va fer en el darrer sopar, perquè ens estima! És com tu ens

vas explicar. El mossèn ha fet el mateix i Jesús és en el pa i en el vi!»

Molt bé per en Pere i el seu catequista! En Pere va ben encaminat. Jesús va instituir aquest gest en el darrer sopar amb els seus deixebles, abans de la seva Passió, i per aquest gest els deixebles el reconeixen després de la Resurrecció. «[...] prengué el pa, digué l'acció de gràcies, el partí i digué: "Això és el meu cos, ofert per vosaltres. Feu això que és el meu memorial." I havent sopat, féu igualment amb la copa tot dient. "Aquesta copa és la nova aliança segellada amb la meua sang. Cada vegada que en beureu, feu això que és el meu memorial"» (1Co 11,23-25). La participació en la celebració de l'eucaristia, la missa dominical en especial, dona sentit de pertinença a la colla de Jesús, al poble de Déu, a l'Església. És un espai privilegiat de catequesi, la trobada entre Crist i la comunitat dels creients. La celebració de l'eucaristia fa Església. La repetició del seu gest i les seves paraules és el centre de la vida eclesial, la possibilitat d'unir-se al Crist sofrent i glorificat. I no hi ha res dolent a deixar-se portar per l'emoció, tot sentint que som allà mateix, asseguts al voltant de la taula amb Jesús i els seus, vivint, revivint. Participem-hi amb joia!

Enric Puig Jofra, SJ

RESSÒ DE LA PARAULA

Variacions sobre l'alegria (II)

Sempre ens va bé començar l'any amb alegria, després de tantes cares llargues, de tantes preocupacions que omplen les nostres vides últimament. Aquest any, a més, per als qui ens sentim membres de l'Església, amb més raó, donada la crida que ens fa el papa Francesc.

Una altra cosa són els seriosos interrogants, que hem esmentat, sobre la interpretació que es pot fer d'aquesta crida a l'alegria en el si de l'Església: És una tàctica calculada? És un intent de posar cara amable a la fe, buidada de les seves exigències més radicals?...

Convé aclarir en què consisteix l'alegria i quina és l'alegria a la qual estem cridats.

Provocar la sensació d'alegria en el sentit d'«estar contents», divertir-se o passar-s'ho bé, és relativament fàcil: no hi ha ningú que deixi de buscar-ho. L'alegria és de fet una necessitat vital: sembla que estem fets per viure-la. Ho saben fer bé els fabricants d'espectacles. La seva tasca consisteix a conèixer i utilitzar els ressorts psicològics de la persona humana que provoquen sensació de benestar, acontentament, plaer, rialla o gust. Així, la contemplació d'alguna cosa bella o agradable, riure davant un gest d'humor, l'emoció d'una escena impactant, etc. Els psicòlegs poden estudiar aquest tipus d'alegria i els especialistes en publicitat saben utilitzar bé aquests coneixements com a tècnica aplicada a la venda del producte. En general, n'hi ha prou amb relacionar, oralment o visualment, el producte que es vulgui vendre amb una situació plaent, una situació que evoqui alegria o benestar. Aquestes situacions es coneixen mitjançant una investigació sociològica, per enquestes i estadístiques: «On i com et trobes més de gust? Què és el que més t'agrada i desitges aconseguir?» Per als qui identifiquen alegria amb plaer, la cosa és més fàcil, perquè el plaer es pot provocar senzillament, fins i tot amb productes químics, d'alimentació o tot tipus d'estimulants. Es tractaria llavors d'una «alegria» que tindria molt d'«artificial», fabricada o induïda mecànicament, aprofitant els recursos que té el nostre cos.

Malauradament, com sempre passa, aquests coneixements i aquesta tècnica sovint són utilitzats per persones sense escrúpols per tal d'abusar de la gent, sotmetre els altres i fins i tot esclavitzar-los. És el cas de les drogues, en les quals hom cau perquè desitja passar-s'ho bé i experimentar una alegria intensa. Un mateix, amb la seva llibertat, en el seu anhel de plaer-alegria, també es pot esclavitzar.

Tenim, doncs, dos tipus d'alegria: el més elemental i físic, el plaer, i un altre, més elevat, que és l'alegria psicològica, consistent en la sensació de benestar, d'acontentament, de gust, que s'experimenta quan les necessitats psicològiques resten satisfetes. Tots dos tipus d'alegria són efímers i passen: aquell ràpidament, aquest normalment és més durador. Tots dos, a més, són molt «artificials», es poden provocar fàcilment.

Quina és l'alegria cristiana? A quina alegria ens convida el papa Francesc?

Sabem que l'alegria és un grau, un tret, del que anomenem «felicitat». Aquesta és una vivència més profunda i complexa, perquè correspon a tota la persona humana: és la seva realització i la seva plenitud.

† Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

ENTREVISTA

▶ **ÀNGEL ASURMENDI**

Memòries de Don Bosco

L'any 1873, Giovanni Bosco va escriure els seus records sobre els inicis de l'Oratori. Va elaborar una obra autobiogràfica, empeltada de la seva pròpia evolució espiritual que ara, tot coincidint amb l'inici del bicentenari del seu naixement, Edebé ha publicat en català. *Memòries de l'Oratori* és acostar-se al cor de Don Bosco i al seu estil pedagògic i evangelitzador. Àngel Asurmendi és provincial dels salesians de la Inspectoria de Barcelona.

Què ens transmet Don Bosco en les seves memòries?

La passió d'un capellà diocesà del Piemont per respondre a les necessitats dels joves; la creativitat de l'Església en anunciar una Bona Nova als necessitats: que se sentin estimats. La convicció que quan es vol evangelitzar i educar els joves la resposta passa pels mateixos joves; un estil educatiu que atén la globalitat de la persona...

Com és la seva espiritualitat?

Don Bosco proposa viure la vida de cada dia des de Déu. Centra la seva proposta a fer bé el que li toca a cadascú, viure l'Eucaristia i la reconciliació amb naturalitat, estar sempre alegres i dedicar-se als que més ho necessiten. L'Església ha reconegut exemples de santedat en els joves que va educar.

Què es proposen, de cara al bicentenari?

El nostre rector major, Pascual Chávez, diu que «és una oportunitat de respondre amb generositat a la vocació rebuda i amb fidelitat creativa als reptes que avui ens planteja el nostre carisma salesià». Podríem parlar de tornar a Don Bosco en la persona, la pedagogia i l'espiritualitat.

Oscar Bardají i Martín

LA INFÀNCIA DE JESÚS

L'adoració dels mags d'Orient

Difficilment una altra narració bíblica ha estimulat tant la fantasia, però també la recerca i la reflexió, com el relat dels *Mags d'Orient*, un relat que l'evangelista Mateu fa venir immediatament després de la notícia del naixement de Jesús.

Davant de l'Infant reial, els Mags practiquen la *proskýnesis*, és a dir, es prosternen davant seu. Aquest és l'homenatge que es dona a un Rei-Déu. A partir d'això també s'expliquen després els dons que els Mags ofereixen. No són regals pràctics, que en aquell moment potser haurien estat útils per a la Sagrada Família. Els dons expressen la mateixa cosa que la *proskýnesis*: són un reconeixement de la dignitat reial d'Aquell a qui són oferts. Or i encens són esmentats també en Isaïes 60,6 com a dons d'homenatge que seran oferts al Déu d'Israel per part dels pobles.

En els tres dons, la tradició de l'Església hi ha vist representats —amb algunes variants— tres aspectes del misteri de Crist: l'or es referiria a la reialesa de Jesús; l'encens, al Fill de Déu; i la mirra, al misteri de la seva Passió. Així, el misteri de la Creu, mitjançant la mirra, queda novament relacionat amb la reialesa de Jesús i es preannuncia de manera misteriosa la seva mort i la seva resurrecció. Quan al matí del primer dia de la setmana les dones van al sepulcre per realitzar la unció del cos, Jesús ja havia ressuscitat, ja no tenia necessitat de la mirra com a mitjà contra la mort, perquè la vida mateixa de Déu havia vençut la mort.

Joseph Ratzinger - Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 3a part, Ed. Claret)

SER PADRES

Cuatro necesidades básicas

Los niños tienen pocas necesidades, pero las pocas que tienen debemos satisfacerlas sin ninguna excusa ni dejadez. Aquí tiene las cuatro necesidades básicas de los niños:

- Compañía: porque se sienten solos muy a menudo.
- Actividad: porque si no hacen algo se aburren con frecuencia.
- Seguridad: porque tienen miedo a un mundo que es para ellos desconocido.
- Diálogo: porque hay muchas cosas que ignoran y quieren preguntar.

¿Podemos complacerles? ¡Y tanto! Dándoles una buena dosis de lo que yo llamo la vitamina T, de *tiempo*, de dedicación a los hijos, con dulzura, cercanía, atención, participación...

No es complicado. Sólo hay que proponerse dedicarles tiempo, aunque sea poco (porque a menudo no hay para más), pero, eso sí, que sea de la máxima calidad. Y la calidad se demuestra por el interés que pongamos por sus cosas. Por lo que nos cuentan con su incipiente lenguaje y por lo que hacen, interesándose por sus actividades. No lo dude: ¡es la mejor inversión de tiempo que puede hacer en la vida!

Dr. Paulino Castells
(*Consejos del doctor para padres principiantes*, Edicions 62, Barcelona)

GAUDÍ, PEDRA I SÍMBOL

Gaudí, un arquitecte universal

El domini de la forma geomètrica i la plàstica és insuperable, però no una forma morta sinó viva, sempre amb la tercera dimensió, que és el moviment. La riquesa i la varietat de recursos fan de Gaudí un arquitecte amb un llenguatge universal. I en la mesura que integra el discurs arquitectònic d'Orient i Occident, el seu llenguatge és, des del punt de vista cristià, ecumènic.

I encara, aquest llenguatge s'alimenta de la natura, la seva mestra i guia, s'inspira en els arbres i els minerals, en l'ésser humà i en les muntanyes. Quin poble de la terra viu al marge de la natura? L'art de Gaudí trenca fronteres conceptuals i, per això, cada dia hi ha davant la Sagrada Família una filera de gent de cultures i religions molt diverses que reconeix la basílica com a quelcom propi. Això assenyala un futur per a la Sagrada Família.

Gaudí és un místic cristià que fa reposar la seva arquitectura sobre els símbols del misteri que ell creu i confessa: sobre la Trinitat, sobre Jesucrist, sobre l'Església i els sagraments, sobre la moral cristiana i universal. El llenguatge del dogma cristià s'universalitza gràcies a la *traducció* a unes formes plàstiques de respir universal.

Jordi Bonet/Armand Puig
(*Arquitectura i símbol de la Sagrada Família*, Ed. Pòrtic)

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

6. □ † **Dilluns** (lit. hores: 2a setm.) [Is 60,1-6 / SI 71 / Ef 3,2-3a.5-6 / Mt 2,1-12]. Epifania del Senyor. Diada dels sants Reis o mags d'Orient: Melcior, Gaspar i Baltasar, i també Adoració (dels Reis, o Dora). Sant Melani, bisbe.
7. □ **Dimarts** [1Jn 3,22-4,6 / SI 2 / Mt 4,12-17. 23-25]. Sant Ramon de Penyafort (†1275), prev. dominicà, del Penedès, patró dels juristes i canonistes; sant Julià de Toledo, bisbe.
8. □ **Dimecres** [1Jn 4,7-10 / SI 71 / Mc 6,34-44]. Sant Apol·linar, bisbe; sant Severí, abat; santa Gúdula (†712), vg., a Brussel·les.
9. □ **Dijous** [1Jn 4,11-18 / SI 71 / Mc 6,45-52]. Sant Eulogi de Còrdova, prev. i mr. (859) mossàrab; sants Julià i Basilissa, esposos mrs.
10. □ **Divendres** [1Jn 4,19-5,4 / SI 71 / Lc 4,14-22a]. Sant Agatò, papa (sicilià, 678-681); sant Pere Ursèol, monjo de Sant Miquel de Cuixà; beat Gregori X, papa (1271-1276).
11. □ **Dissabte** [1Jn 5,5-13 / SI 147 / Lc 5,12-16]. Sant Higiní, papa (grec, 136-140) i mr.; sant Salvi, bisbe i mr.; santa Hortènsia, vg.; beata Anna M. Janer, fundadora de les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell.
12. □ † **Diumenge vinent**, Baptisme del Senyor (lit. hores: 3a setm.) [Is 42,1-4.6-7 / SI 28 / Ac 10,34-38 / Mt 3,13-17]. Sant Arcadi, mr.; sant Alfred, monjo, patró de l'amistat; sant Nazari, monjo; santa Tatiana, mr.; sant Martí de Lleó, prev.; sant Victorià, bisbe; sant Antoni-Maria Pucçí, prev. servita; santa Cesarina, vg.; sant Bernat de Corleone, rel. caputxí

DIUMENGE II DESPRÉS DE NADAL

► Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira (Sir 24,1-2.8-12)

La saviesa, s'elogia ella mateixa, es gloria enmig del seu poble, parla en la reunió del poble de l'Altíssim, es gloria davant dels seus estols, dient:

«El Senyor de l'univers em donà una ordre, el qui em va crear i m'assenyala on plantaré la meua tenda em digué: "Acampa entre els fills de Jacob, fes d'Israel la teva heretat".

»M'ha creat abans del temps, des del principi, i mai més no deixaré d'existir. Li dono culte davant d'ell al temple sant. Així m'he establert a Sió, m'ha fet trobar repòs a la ciutat que ell i jo estimem, exerceixo el meu poder a Jerusalem. He tret brotada en un poble ple de glòria, en la possessió del Senyor, en la seva heretat.»

► Salm responsorial (147)

R. *El qui és la paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle.*

Glorifica el Senyor, Jerusalem, / Sió, canta lloances al teu Déu, / que assegura les teves portes / i beneeix dintre teu els teus fills. R.

Manté la pau al teu territori / i et sacia amb la flor del blat. / Envia ordres a la terra / i la seva paraula corre de pressa, no es detura. R.

Anuncia les seves paraules als fills de Jacob, / als fills d'Israel els seus decrets i decisions. / No ha obrat així amb cap altre poble, / no els ha fet conèixer les seves decisions. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,3-6.15-18)

Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, que ens ha beneït en Crist amb tota mena de benediccions espirituals dalt del cel; ens elegí en ell abans de crear el món, perquè fóssim sants, irreprochables als seus ulls. Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist, segons la seva benèvolenta decisió, que dóna lloança a la grandesa dels favors que ens ha concedit en el seu Estimat.

Per això, ara que he sentit parlar de la fe que teniu en Jesús, el Senyor, i del vostre amor per tots els fidels, jo no em canso de donar gràcies per vosaltres, i us recordo en les meves pregàries, demanant al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell: demanant-li també que il·lumini la mirada interior del vostre cor, perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades, l'heretat que ell us dóna entre els sants.

► Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 1,1-18)

Al principi ja existia el qui és la Paraula. La Paraula era amb Déu i la Paraula era Déu. Era, doncs, amb Déu al principi. Per ell tot ha vingut a l'existència, i res del que ha vingut a existir no hi ha vingut sense ell. Tenia en ell la Vida, i la Vida era la Llum dels homes. La Llum resplendeix en la foscor, però la foscor no ha pogut ofegar-la. Existia el qui és la Llum veritable, la que, en venir al món, il·lumina tots els homes. Era present al món, al món que li deu l'existència, però el món no l'ha reconegut. Ha vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit. Però a tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els concedeix poder ser fills de Déu. No són nascuts per descendència de sang, ni per voler d'un pare o pel voler humà, sinó de Déu mateix. El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle, i hem contemplat la seva glòria, que li pertoca com a Fill únic del Pare ple de gràcia i de veritat.

► Lectura del llibre del Eclesiàstic (Sir 24,1-4.12-16)

La sabiduría hace su propio elogio, se gloria en medio de su pueblo. Abre la boca en la asamblea del Altísimo y se gloria delante de sus Potestades. En medio de su pueblo será ensalzada y admirada en la congregación plena de los santos; recibirá alabanzas de la muchedumbre de los escogidos y será bendita entre los benditos. Entonces el Creador del universo me ordenó, el Creador estableció mi morada: habita en Jacob, sea Israel tu heredad. Desde el principio, antes de los siglos, me creó, y no cesaré jamás. En la santa morada, en su presencia ofrecí culto y en Sión me estableció; en la ciudad escogida me hizo descansar, en Jerusalén reside mi poder. Eché raíces en un pueblo glorioso, en la porción del Señor, en su heredad.

► Salmo responsorial (147)

R. *La Palabra se hizo carne y acampó entre nosotros.*

Glorifica al Señor, Jerusalén, / Alaba a tu Dios, Sió: / Que ha reforzado los cerrojos de tus puertas, / y ha bendecido a tus hijos dentro de ti. R.

Ha puesto paz en tus fronteras, / te sacia con la flor de harina; / él envía su mensaje a la tierra, / y su palabra corre veloz. R.

Anuncia su palabra a Jacob, / sus decretos y mandatos a Israel; / con ninguna nación obró así, / ni les dio a conocer sus mandatos. R.

Sant Joan Evangelista (Fragment del seu evangeli aquest diumenge). Pintura de Berruguete, Capella Reial (Granada)

[Aquesta imatge parla](#)

► Lectura de la carta del apòstol San Pablo a los Efesios (Ef 1,3-6.15-18)

Bendito sea Dios, Padre de nuestro Señor Jesucristo, que nos ha bendecido en la persona de Cristo con toda clase de bienes espirituales y celestiales. Él nos eligió en la persona de Cristo, antes de crear el mundo, para que fuésemos santos e irreprochables ante él por el amor. Él nos ha destinado en la persona de Cristo, por pura iniciativa suya, a ser sus hijos, para que la gloria de su gracia, que tan generosamente nos ha concedido en su querido Hijo, redunde en alabanza suya.

Por eso yo, que he oído hablar de vuestra fe en el Señor Jesús y de vuestro amor a todos los santos, no ceso de dar gracias por vosotros, recordándoos en mi oración, a fin de que el Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo. Ilumine los ojos de vuestro corazón, para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál la riqueza de gloria que da en herencia a los santos.

► Lectura del Santo Evangelio según San Juan (Jn 1,1-18)

En el principio ya existía la Palabra, y la Palabra estaba junto a Dios, y la Palabra era Dios. La Palabra en el principio estaba junto a Dios. Por medio de la Palabra se hizo todo, y sin ella no se hizo nada de lo que se ha hecho. En la Palabra había vida, y la vida era la luz de los hombres. La luz brilla en la tiniebla, y la tiniebla no la recibió. La Palabra era la luz verdadera, que alumbraba a todo hombre.

Al mundo vino y en el mundo estaba; el mundo se hizo por medio de ella, y el mundo no la conoció. Vino a su casa, y los suyos no la recibieron. Pero a cuantos la recibieron, les da poder para ser hijos de Dios, si creen en su nombre. Estos no han nacido de sangre, ni de amor carnal, ni de amor humano, sino de Dios. Y la Palabra se hizo carne, y acampó entre nosotros, y hemos contemplado su gloria: gloria propia del Hijo único del Padre, lleno de gracia y de verdad.

COMENTARI

El missatge central de l'Evangeli segons Joan

El pròleg de l'Evangeli de Joan és un himne a Jesús com a Paraula de Déu que ha aparegut entre els humans. I ha aparegut de tal forma que hem pogut contemplar el seu esclat diví (la seva glòria, Jn 1, 14). No solament hem contemplat la seva glòria sinó que «tots nosaltres n'hem rebut un do que sobrepassa el do de la primera aliança» (1,16). Amb altres paraules, el pròleg és un himne dels qui han acollit i contemplat Jesús. Per tant, no estem davant d'un himne al qui és la Paraula, al marge de Jesús. No tenim en el pròleg de l'Evangeli de Joan una mirada al misteri de Déu en si mateix («Déu no l'ha vist mai ningú», 1,18), ni tampoc

al qui és la Paraula, que és Déu, al marge de Jesús. El pròleg és un himne a Jesús com a revelació de Déu (1,18).

El que diem és molt rellevant perquè, aleshores, Jesús existeix des de sempre en l'àmbit de Déu, com a Paraula que és de Déu. Ell és el projecte que Déu ha tingut des de sempre, que s'ha atansat i manifestat en el seu naixement entre els humans. Per tant, l'encarnació no és venir a redreçar un pla malmès pel pecat dels humans. L'encarnació ha estat el projecte de Déu des de sempre i no és una *solució d'emergència* per refer un pla que no ha arribat a bon port per la mancança humana. La teologia de l'Evangeli de Joan és una teologia de caire positiu que desplaça un horitzó universal de beno-

lença i magnanimitat extraordinàries en qualsevol cas.

El pròleg de l'Evangeli de Joan és, per tant, una introducció a la lectura de l'existència humana de Jesús com a manifestació d'un amor de Déu a la humanitat que no està condicionat per l'actitud dels humans. Déu estima el món i els humans incondicionalment i des de sempre. I això no depèn de les actuacions de la humanitat, ni tampoc depèn del fet que els humans ens ho haguem guanyat. La missió del qui és «fill» (1,18) és la manifestació més clara que Déu estima el món i els humans sense condicions. Aquest és el missatge central de l'Evangeli de Joan i és també el missatge de Nadal.

Oriol Tuñi, SJ

CRÒNICA

Trobades i recessos d'Advent.

Amb la presència d'una seixantena, entre **preveres i diaques**, el passat 10 de desembre, el bisbe de Lleida, Joan Piris, va actuar com a ponent en el recés d'Advent per al clergat, realitzat a la residència Mare Ràfols de Vilafranca del Penedès, insistint en la virtut de l'esperança pròpia de les vigílies del Nadal. Va ser ocasió també per a donar informacions de la vida de la diòcesi i del bisbe Agustí.

La coordinadora del Moviment de Joves Cristians de Pobles i Comarques (**JARC**) del Penedès organitza cada any a l'Advent i Quaresma una trobada de pregària al Monestir del Carme de Vilafranca. La preparació al Nadal va tenir lloc el divendres 13 de desembre, amb una trobada de pregària des del lema «Viure disponibles». Amb els personatges propis de l'Advent i el testimoni de vida de Nelson Mandela es convidava els joves presents a viure aquesta actitud tan necessària en la vida: la disponibi-

litat per respondre al pla de Déu sobre cadascú.

Per altra part, la Delegació de Vida Consagrada va organitzar un matí de recés el dissabte 14 de desembre a la Casa de l'Església, al qual van participar una setantena de **religiosos i religioses**. Mn. Joaquim Rius, delegat episcopal de Càritas, va parlar sobre l'actualitat de l'Església i el servei als altres. El temps de reflexió va acabar amb la celebració de l'eucaristia i gairebé la meitat dels participants van restar al dinar de germanor.

El 15 de desembre, al matí, va tenir lloc la trobada de formació

d'Advent de l'**ACO** a la Casa de l'Església. Es van reunir unes 40 persones que, per iniciar, van realitzar un joc per grups en el qual es van analitzar diferents temàtiques vinculades a les persones amb discapacitat intel·lectual. A continuació, Immaculada Pericas ve fer una xerrada sobre aquest col·lectiu, exposant el que fan des de la fundació on treballa, Nou-Xamfrà. La jornada es va concloure amb una eucaristia, amb la participació dels nens, que van exposar el treball que havien fet durant el matí.

AGENDA

Epifania, dia dels missioners diocesans.

Com cada any, el 6 de gener, celebrem el dia dels missioners diocesans. Igual que l'estel va guiar els Mags fins a la cova de Betlem, desitgem que les nostres pregaries guiïn a tots aquells que amb el seu testimoni, constància i fidelitat treballen per anunciar la Bona Nova arreu. Actualment, són una cinquantena els missioners diocesans, entre laics i religiosos. Aquest any, a més, tenim el goig de felicitar-nos per la presència d'un nou matrimoni jove disposat a donar un temps de la seva vida com a família missionera: el Roger i la Maria, per als quals se celebrarà el ritu de l'enviament el diumenge 19 de gener a Sant Vicenç dels Horts.

FORMACIÓ

Les primeres comunitats i la primera evangelització. Dijous, del 13 de febrer al 5 de juny, de 19 a 21 h. Curs d'aprofundiment bíblic, organitzat per la FTC, impartit pel professor Enric Tubert, on es presentaran les dificultats i èxits de la primera evangelització, la tradició oral i els escrits per a la mateixa, i la seva relació amb la nova evangelització als nostres dies. Per a més informació: tel. 934 534 925, secr.academica@teologia-catalunya.cat

CULTURA

Un Dios prohibido en DVD.

La pel·lícula narra la història dels 51 claretians de Barbastre, màrtirs al començament de la Guerra Civil. És Aquesta imatge parla sobretot una pel·lícula d'amor i perdó. Es va estrenar a les sales de cinema el mes de juny i des d'aleshores s'ha projectat en més de 100 sales de tot l'Estat. Ara ha sortit a la venda la versió en DVD i es pot adquirir a llibreries, videoclubs, botigues especialitzades, Amazon i al web de l'empresa distribuïdora Proyeccfilm.

ECO DE LA PALABRA

Variaciones sobre la alegría (II)

Siempre nos va bien comenzar el año con alegría, después de tantas caras largas, de tantas preocupaciones que llenan nuestras vidas últimamente. Este año, además, para los que nos sentimos miembros de la Iglesia, con mayor razón, dada la llamada que nos hace el papa Francisco.

Otra cosa son los serios interrogantes, que hemos mencionado, acerca de la interpretación que se puede hacer de esta llamada a la alegría en el seno de la Iglesia: ¿Es un táctica calculada? ¿Es un intento de poner cara amable a la fe, vaciada de sus exigencias más radicales?...

Conviene aclarar en qué consiste la alegría y cuál es la alegría a la que estamos llamados.

Provocar la sensación de alegría en el sentido de «estar contentos», divertirse o pasarlo bien, es relativamente fácil, pues no hay nadie que deje de buscarlo. La alegría es de hecho una necesidad vital: parece que estamos hechos para vivirla. Lo saben hacer bien los fabricantes de espectáculos. Su tarea consiste en conocer y utilizar los resortes psicológicos de la persona humana que provocan sensación de bienestar, contento, placer, risa o gus-

to. Así la contemplación de algo bello o agradable, la risa ante un gesto de humor, la emoción de una escena impactante, etc. Los psicólogos pueden estudiar este tipo de alegría y los especialistas en publicidad saben utilizar bien estos conocimientos como técnica aplicada a la venta del producto. En general, basta con relacionar, oral o visualmente, el producto que se quiera vender con una situación placentera, una situación que evoque alegría o bienestar. Estas situaciones se conocen mediante un investigación sociológica, por encuestas y estadísticas: «¿Dónde y cómo te encuentras más a gusto? ¿Qué es lo que más te gusta y deseas conseguir?». Para quienes identifican alegría con placer, la cosa es aun más fácil, porque el placer puede provocarse sencillamente, incluso con productos químicos, de alimentación o todo tipo de estimulantes. Se trataría entonces de una «alegría» que tendría mucho de «artificial», fabricada o inducida mecánicamente, aprovechando los recursos que tiene nuestro cuerpo.

Desgraciadamente, como siempre ocurre, estos conocimientos y esta técnica frecuentemente son utilizados por desalmados para

abusar de la gente, someter a las personas e incluso esclavizarlas. Es el caso de las drogas, en las que uno cae porque desea pasarlo bien y experimentar una alegría intensa. Uno mismo, con su libertad, en su anhelo de placer-alegría, también puede esclavizarse.

Tenemos, pues, dos tipos de alegría: el más elemental y físico, el placer, y otro, más elevado, que es la alegría psicológica, consistente en la sensación de bienestar, de contento, de gusto, que se experimenta cuando las necesidades psicológicas están satisfechas. Ambos tipos de alegría son efímeros y pasan: aquel rápidamente, este normalmente es más duradero. Ambos, además, son muy «artificiales», se pueden provocar fácilmente.

¿Cuál es la alegría cristiana? ¿A qué alegría nos invita el papa Francisco?

Sabemos que la alegría es un grado, un rasgo, de lo que llamamos «felicidad». Esta es una vivencia más profunda y compleja, porque co-responde a toda la persona humana: es su realización y su plenitud.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat